

AINEISTO A

10 syytä sille, miksi matkustaminen tekee onnelliseksi

Miksi matkustaminen tekee onnelliseksi? Tänään aihetta pohtii matkabloggaaja Heini Huhtinen. Heini on tällä hetkellä Lontoossa asuva kirjoittaja, joka rakastaa matkustamisessa erityisesti pitkiä linja-automatkoja, joilla on aikaa ajatella, pakkaamislistojen rustaamista ja yllättäviä tuttavuuksia. Hän kirjoittaa yhteistyössä matkanvaraussivusto Expedian kanssa.

10 syytä sille, miksi matkustaminen tekee onnelliseksi

Useimmat meistä ovat yhtä mieltä siitä, että matkustaminen on hauskaa ja tekee onnelliseksi. Toiselle se voi tarkoittaa laiskaa löhöilyä palmurannalla, toiselle pitkiä illallisia uusissa kaupungeissa, kolmannelle vaellusta kaukaisessa viidakossa. Matkalla tapahtuvan rentoutumisen, nautiskelun ja seikkailun lisäksi matkailu voi kuitenkin lisätä onnellisuutta vielä pitkään kotiinpaluun jälkeenkin. Tässä kymmenen syytä sille, miksi.

1. Saat uusia näkökulmia.

Matkustit sitten Perun maaseudulle tai Kanariansaarille, irtaudut enemmän tai vähemmän arkisista ympyröistä ja tutuista kaavoista ja näet, kuinka eri tavoin asioita voi tehdä. Syvään juurtuneet käsitykset, tavat ja periaatteet, joita olet pitänyt itsestäänselvinä, ovatkin vain yksi mahdollinen tapa toimia tai ymmärtää maailmaa.

2. Opit lisää maailmasta.

Tämä on tietysti pitkälti kiinni siitä, mitä teet matkallasi. Jos vietät sen tuttuja tv-sarjoja iPadistasi toljottaen, uuden oppiminen jää melko minimiin. Mutta jos kuljet, katselet, tutkit ja kyselet, opit väistämättä paljon uutta kohteesi maantiedosta, historiasta, kulttuurista ja kielestä. Matkalla opitulla tiedolla on myös tapana juurtua päähän tiukemmin kuin oppikirjoista päntätyllä infolla.

3. Sinusta tulee rohkeampi.

Vieraaseen kaupunkiin eksyminen, sukelluskurssin suorittaminen, kolmen vuorokauden junamatka Aasiassa – tai pelkästään ruoan tilaaminen ilman yhteistä kieltä: kaikki pienet ja suuret koetukset ja seikkailut, joihin uskaltaudut heittäytyä matkallasi, tekevät sinusta rohkeamman ja vahvemman ihmisen. Eikä mikään voita sitä onnistumisen tunnetta, jonka saat onnistuessasi tilaamaan juuri sen oikean ruoka-annoksen elekielellä. (Jos tehtävä tuntuu mahdottomalta, välillä myös käännösapuun turvautuminen on sallittua).

4. Opit kärsivällisyyttä.

Kaikki tietävät, että matkalla asiat eivät aina suju suunnitelmien mukaan. Monessa maassa aikakäsitys on huomattavasti laveampi kuin täsmällisyyteen pyrkivässä Suomessa. Lisäksi aikataulut pettävät, linja-autot ovat välillä myöhässä ja odotettu nähtävyys saattaa paljastua kirveleväksi pettymykseksi. Toisaalta parhaat asiat, kuten spontaani uintiretki auringon noustessa tai uskomattoman hyvää ruokaa tarjoileva kulmakuppila, löytyvät usein suunnittelematta. Matkustaessa oppii joustamaan odotuksistaan ja ottamaan asiat vastaan sellaisina, kuin ne tulevat.

5. Tulet läheisemmäksi ystäväsi/kumppanisi kanssa...

Sanotaan, että yhteinen matka on hyvä testi parisuhteelle, ja vanhastakin ystävästä löytyy uusia puolia yhdessä reissatessa. Tiivis yhdessäolo turvallisten arkirutiinien ulkopuolella voi aiheuttaa pinnan kiristymistä ja mykkäkouluja, mutta niistä selviäminen hitsaa teidät yhteen entistä tiiviimmin. Puhumattakaan niistä kaikista hauskoista kommelluksista, yhdessä koetusta, upeasta auringonlaskusta tai huvattomasta yöstä vieraassa kaupungissa. Yhteinen matka jättää muistoja, joihin voitte palata aina takaisin ja antaa teille mahdollisuuden oppia tuntemaan toisenne uudella tasolla.

6. ...tai opit olemaan yksin.

Kaikkien kannattaisi lähteä ainakin kerran elämässään matkaan yksin – varsinkin niiden, joiden mielestä ajatus tuntuu hurjalta. Yksin reissatessa saa kokea huumaavan vapaudentunteen, mennä juuri sinne, minne huvittaa ja olla ihan rauhassa omien ajatustensa kassa. Luultavasti yksin matkustava joutuu kokemaan myös yksinäisyyden ja avuttomuuden tunteita, mutta niiden sietäminen on tärkeä osa ihmiselämää. Yksin matkustaminen saa sinut

tajuamaan, että olet paljon vahvempi kuin kuvitteletkaan. Inspiraatiota ja käytännön vinkkejä yksin matkustamiseen voi lukea Solo Travel -blogista.

7. Saat korvaamattomia uusia tuttavuuksia.

Odotat joka aamu bussia samojen ihmisten kanssa, mutta et ole koskaan saanut sanottua heille hei. Intialaisessa bussissa kuitenkin tuntuu täysin luonnolliselta rupatella unelmiasi vierustoverin kanssa, jonka tapasit 5 minuuttia sitten. Kuulostaako tutulta? Matkustaessaan ihmiset ovat yleensä keskimääräistä rennompia, puheliaampia ja alttiimpia aloittamaan keskustelun vieraiden kanssa. Tien päällä jaetut kokemukset yhdistävät nopeasti ja tutustut ihmisiin, joihin et normaalissa arjessasi välttämättä koskaan törmäisi. Lisäksi kasvatat itsellesi ympäri maailmaa ulottuvan ystävaverkon!

8. Sinusta tulee mielenkiintoisempi.

Tuntuuko siltä, että tutun illanistujaisissa sinulla ei koskaan ole mitään mielenkiintoista sanottavaa? Kuten Expedia Travel yourself interesting -kampanja ehdottaa, matkustaessa takataskuun kertyy kaikenlaisia viihdyttäviä tarinoita ja juttuja (jotka aika kulta yhä tarunhoitoisemmiksi). Lisäksi matkustaminen ja maailman eri kolkat ovat aiheita, joista lähes kaikki ovat kiinnostuneita kuulemaan. Ennen kaikkea sinulle itsellesi tulee sellainen olo, että olet kokenut, elänyt ja oppinut paljon kaikenlaista kiehtovaa.

9. Todistat itsellesi, että haaveista voi tehdä totta.

Monet haaveilevat koko elämänsä uskaltamatta koskaan yrittää toteuttaa unelmiaan. Jos olet aina halunnut nähdä kevään Budapestissa, mene! Jos olet salaa miettinyt, millaista olisi kävellä Kiinan muurilla, ryhdy suunnittelemaan ja säästämään rahaa matkaan! Yhden haaveen toteutumisen jälkeen on helpompi ryhtyä muuttamaan suurempiakin unelmia todellisuudeksi.

10. Opit arvostamaan sitä, mitä sinulla on.

Tämä on kulunut klisee, mutta se ei tee toteamuksesta sen vähempää totta. Vieraassa ympäristössä huomaa usein ikävöivänsä usein tuttuja ja arkipäiväisiä asioita, oli kyse sitten ruisleivästä, omasta sängystä tai äidin jokaviikkoisesta tarkistuspuhelusta.

AINEISTO B

Mia Kankimäen essee: Sata kysymystä ekologisesta matkustamisesta

Kirjailija Mia Kankimäen Naiset joita ajattelen öisin -teoksen tutkimusmatkailijat reissasivat kamelikyydillä, söivät lähiruokaa ja tukivat paikallisia elinkeinoja yöpymällä heimokyliä ekomajoissa. Pitäisikö meidän jälleen palata näihin hitaisiin ja hankaliin, mutta vastuullisiin matkustustapoihin? Kankimäki pohtii kirjoituksessaan, miten nykymaailmassa voisi matkustaa ekologisesti. Essee pohjustaa säätiön syksyllä käynnistyvää apurahahakua, jossa etsitään ratkaisuja ekologiseen matkustamiseen.

Suih, Brysseliin 2,5 tunnissa. Suih, Roomaan 3,5 tunnissa. Suih, Tokioon 9 tunnissa. Suih suih suih, Kapkaupunkiin välilaskun kautta 15 tunnissa. Nopeaa, tehokasta, järkyttävän epäekologista.

1800-luvun tutkimusmatkailijoille matkustaminen oli toisenlaista, kuten sain todeta kirjoittaessani kirjaani Naiset joita ajattelen öisin. Kun Mary Kingsley vuonna 1892 matkusti Liverpoolista Kanariansaarille, matka tehtiin laivalla ja se kesti seitsemän päivää. Kun itävaltalainen Ida Pfeiffer muutamaa vuosikymmentä aiemmin halusi Etelä-Amerikkaan, oli sinniteltävä Hampurista lähtevässä purjelaivassa kymmenen viikkoa. Päästäkseen Englannista Japaniin oli Isabella Birdin tehtävä matkaa melkein kahden kuukauden ajan – ensin höyrylaivalla New Yorkiin, sitten junalla mantereen halki ja lopulta laivalla Jokohamaan. Ja kun ajassa mennään taaksepäin, hidastuu matkanteko entisestään. 1550-luvulla Sofonisba Anguissolan matka Genovasta Roomaan tarkoitti kolmen viikon vaunuissa istumista, ja kun 900-luvun Kiotossa elänyt Sei Shōnagon lähti härkävankkureillaan kohti läheistä temppelivuorta, oli matkanteko niin uuvuttavan hidasta ja vaivalloista, että varmaankin ryömimällä olisi päässyt nopeammin.

Jos liikkuminen olikin hidasta, ei se höyrylaivoilla ja -junilla tietenkään täysin hiilijalanjäljetöntä ollut. Mutta muuten näiden naisten matkantekoa voisi luonnehtia ekotietoiseksi. Mary Kingsley meloi Länsi-Afrikan viidakkojoilla kanoottiaan omin käsin, Isabella Bird eteni Japanin vuoristoseudulla ratsain tai ihmisvoimaisella kantotuolilla, Ida

Pfeiffer käytti kamelikyytiä aavikolla ja jalkapatikkaa viidakossa. He söivät paikallista luomulähiiruokaa, kuten nyt vaikka kuoriaisenkoteloita tai itsepyydystettyä käärmettä, tukivat paikallisia elinkeinoja yöpymällä heimokyliä ekomajoissa ja palkkaamalla oppaakseen paikallisia tulkkeja ja kantajia. Purjelaivamatkalle Atlantin yli he ottivat evääksi omat perunat ja lähitilan vuohen, eivätkä kuormittaneet merta ainakaan muovijätteellä, koska sellaista ei ollut vielä keksitty. Kun he lähtivät, he varautuivat olemaan matkalla kuukausia, jopa vuosia. Nopeimmillaan, jos oikein kiire oli, maailman ympäri saattoi matkustaa 72 päivässä: sen todisti Nellie Bly vuonna 1890.

Lentämisen aiheuttama valtaisa hiilijalanjälki pakottaa miettimään, pitäisikö meidän jälleen palata näihin hitaisiin ja hankaliin matkustustapoihin. Aihe kuumentaa tunteita, Ruotsissa tunnetaan jo lentohäpeää, joidenkin mielestä matkustaminen pitäisi lopettaa kokonaan, eikä asiaa yhtään auta, että saatavilla oleva tieto on kovin ristiriitaista. Koetan laskea, miten paljon ekologisempaa olisi, jos tekisin matkan Suomesta Japaniin ensin junalla Siperian halki, sitten laivalla Japaninmeren yli. Vai pitäisikö itse asiassa liikkua vain jalkapatikassa tai pyöräillen, sillä varsinkaan laivamatkailu ei viimeisten tietojen mukaan ole yhtään lentämistä ekologisempaa? Jaksaisinko koskaan tämän elämäni aikana polkea Helsingistä Vladivostokiin, ja uida loput? Entä vähentääkö suhteellista hiilijalanjälkeä se, jos viettää perillä pitkän aikaa? Pitäisikö matkaan varata aina vuosi, tai kolme vuotta, niin kuin 1800-tutkimusmatkailijat tekivät?

1800-luvulla säädyllinen nainen ei voinut noin vain omaksi huvikseen lähteä reissuun, vaan matkalle piti aina olla hyväksyttävä syy: esimerkiksi aviomiehen työ, lähetystyö tai pyhiinvaellus. Nyt kun matkustamisesta on taas tullut jotenkin säädyttöä, on ennen lentolippujen googlaamista mietittävä, onko matkalle tarpeeksi hyväksyttäviä syitä. Kenellä on oikeus matkustaa? Onko esimerkiksi ”työ” hyväksyttävä syy matkustaa, ja jos, niin millainen työ? Onko lentäminen hyväksyttävämpää, jos on firman neuvottelumatkalla, lentävänä lääkärinä menossa auttamaan maanjäristyksen uhreja tai urheilijana matkalla olympialaisiin, kuin jos on matkalla viettämään vaihto-oppilasvuotta tai – herra paratkoon – lomaa? Onko syöpätutkijan konferenssimatka hyväksyttävämpi kuin kuvataiteilijan näyttelyreissu tai kirjailijan residenssimatka? Hyväksytäänkö syyksi sukulaisten tapaaminen, virkistäytyminen, itsensä sivistäminen, harrastustoiminta, opiskelu? Entä terveyssyyt, kuten noiden 1800-luvulla matkustaneiden naisten tyypillisin savuverho kuului? Kasvinäytteiden kerääminen? Silkka uteliaisuus?

Vai onko meillä kerta kaikkiaan enää yhtäkään hyväksyttävää syytä, joka oikeuttaisi lentokoneeseen nousemiseen? Luonnollisesti turhat lentoliput pitäisi evätä myös muilta kuin ihmisiltä: esimerkiksi tomaateilta, nettikaupan mekoilta ja lentopostilta. Sillä ei auta, että pyöräilen Japaniin, jos tuotan ilmastokuormaa ruokapöydässäni joka päivä.

Millaista äärimmäisen ekologinen matkustaminen sitten voisi olla, jollei hyväksyttävien syiden listaakaan enää ole?

Pitäisikö tehdä kuten esimerkiksi Petri Riikonen, joka on siirtynyt virtuaalimatkailuun ja kiertää maailmaa Google Mapsin kartta- ja katonäkymien välityksellä? Näin: päättää ajaa kesälomalla Amerikan mantereen halki, tutkii reitit, etenee päivämatkat, valitsee lounas- ja yöpymispaikat, poikkeaa huoltoasemilla, museoissa ja nähtävyyksillä – kaikki omasta kodista käsin, nettiyhteyden avulla. Kuulemma kokemus voi olla hämmästyttävän aito ja monipuolinen.

Vai onko se kirjojen lukemista – sitä että matkustaa omasta nojatuolistaan käsin maailmoin ja todellisuuksiin, jotka joku muu on kokenut tai kuvitellut?

Vai toteutuuko se erään haaveilemamme teknisen innovaation kautta, jonka avulla voisimme palkata sijaismatkustajan ja kokea maailman eri kolkat jonkinlaisen virtuaalikypärän kautta?

Vai koittaako vielä se päivä, jolloin keksitään tapa lentää ekologisesti?

Toivon sitä, sillä en usko, että voimme lopettaa matkustamista kokonaan. Näitä matkalaisia, maapallon kolkasta toiseen siirtyviä eri maiden kansalaisia, reissussa kuka milläkin asialla, tärkeämmällä tai vähäpätöisemmällä, on mahdoton pysäyttää.

Eikä pidäkään.

Sillä matkustaminen on ymmärtämistä. Se on mielen avartamista, yhteyden etsimistä itselle vieraisiin ihmisiin, kulttuureihin, tapoihin, ajatusmaailmoin. Se on verkostoitumista, yhteisten ratkaisujen etsintää, henkisten etäisyyksien pienentämistä, erilaisuuden hyväksymistä, kuplautumisen välttämistä, uudesta inspiroitumista, tämän maapallon sietämättömän kauneuden ja haavoittuvuuden näkemistä – sen tajuamista, miten erilaiset elinolot ja ympäristöt vaikuttavat ihmisten elämään hyvin konkreettisesti.

Se yhteys on yksi tärkeimmistä asioista, mitä meillä on, enkä usko, että ilman sitä tällä maapallolla on tulevaisuutta.

Sen yhteyden eteen olen valmis ainakin:

1) Pulittamaan rahaa (esimerkiksi hiilijalanjälkeä kompensoivien anemaksujen muodossa) sekä vaatimaan teknologisia ratkaisuja ja niiden tehokasta käyttöönottoa.

2) Suosimaan hidasta matkustamista ja olemaan reissussa pitkän aikaa.

3) Asumaan ja elämään matkoilla paikalliseen, pienimuotoiseen tapaan, syömään lähikujien mummojen ruokaa, palelemaan majapaikassani talvella ja hikoilemaan kesällä, sillä itsensä karaisu on aliarvostettua, ja ilmastointi (vuokraemäntäni mielestä) turhaa.

Ja jos nämä eivät riitä, olen valmis

4) aloittamaan treenit kahdeksantuhannen kilometrin Kioton-pyöräreissua varten ja vaikka

5) matkustamaan viikkokausia purjelaivan ruumassa vuohen kanssa, jos tarpeen.

Pyydän: lisää keinoja ekologiseen matkustamiseen, kiitos.

AINEISTO C

Pohdituttavatko lentämisen ympäristövaikutukset? Ei huolta! Nämä kuusi ihanaa matkaa voit tehdä ilman lentokonetta!

Teksti Ulla Lehtinen Kuvat Istockphoto. Kotiliesi 5.9.2018

Haluaisitko tehdä parin viikon reissun ulkomaille, mutta lentämisen ympäristöhaitat arveluttavat? Vaikka matkustaminen ilman lentokonetta saattaa olla hidasta, Suomestakin on mahdollista tehdä reissu moneen kiinnostavaan kohteeseen laivoja, rautatieverkostoa, autoa ja bussiyhteyksiä hyödyntäen.

Junalla Pietariin

Junalla matkustaminen on ekotehokkain tapa matkustaa. Suomesta suunnan voikin ottaa kohti Pietaria tai Moskovaa. Venäjän kiinnostava kulttuuri ja synkkä historia tarjoilevat runsaasti ihmetyksenaihetta. Jos jokin kaukaisempi kohde kiinnostaa, Trans-Siperian rautatietä pitkin pääsee Moskovasta niinkin pitkälle kuin Vladivostokiin, Pekingiin Kiinaan tai Mongoliaan Ulan Batoriin.

Matkusta näin: Matkusta Helsingistä junalla Pietariin tai Moskovaan. Junamatka Pietariin kestää 3,5 tuntia ja matka yöjunalla Moskovaan 15 tuntia. Trans-Siperian rautatietä pitkin pääset Siperiaan, Kiinaan tai Mongoliaan.

Tivoliin Kööpenhaminaan

Merenneitopatsas, Nyhavnin värikkäät talot, tivolin karnevaalihuimu... Kööpenhaminan ikoniset maisemat kutsuvat kaupunkilomailijaa! Myös muut Tanskan kauniit kaupungit ovat helposti saavutettavissa Kööpenhaminasta käsin. Vieraile esimerkiksi Odensessa H. C. Andersenin kotitalossa. Odenseen pääsee Kööpenhaminasta junalla puolessatoista tunnissa.

Matkusta näin: Matkusta laivalla Tukholmaan. Matkusta Kööpenhaminaan junalla 5–6 tuntia tai autolla seitsemän tuntia.

Bussilla Baltiaan

Onko Tallinna jo nähty? Myös Riika ja Vilna ovat saavutettavissa lentämättä! Molempien kaupunkien keskiaikaiset kadut kutsuvat matkailijoita hurmaantumaan historiasta ja kauniista arkkitehtuurista. Jos kaipaat paikkaa, joka muistuttaa Tallinnaa ja Prahaa, mutta jonne turistit eivät vielä ole sankoin joukoin löytäneet, kannattaa reissata kuvankauniiseen Vilnaan.

Matkusta näin: Matkusta laivalla Tallinnaan. Bussimatka Riikaan kestää 4,5 tuntia ja Vilnaan 8,5 tuntia.

Laivalla Saksaan

Laivalla pääsee Suomesta muuallekin kuin Tukholmaan ja Tallinnaan! Laivamatka Helsingistä Pohjois-Saksaan kestää 27 tuntia, mutta sen jälkeen vaikka koko Eurooppa on saavutettavissa autolla. Moni perhe aloittaa Euroopan automatkansa juuri Saksasta. Myös julkiset yhteydet ovat Saksassa ja Euroopassa toimivia.

Matkusta näin: Matkusta laivalla Helsingistä Travemündeeseen. Reissaa autolla tai julkisilla ympäri kaunista ja kiehtovaa Saksaa.

Rannalle Ruotsiin

Rakas naapurimaamme on täynnä kiinnostavia kohteita, joista suurin osa on saavutettavissa nopeasti ilman lentokonettakin. Esimerkiksi Ruotsin suurimmalta saarelta Gotlannista löytyvät Ruotsin parhaat rannat, Visbyn keskiaikainen hansakaupunki sekä lapsiperheiden iloksi Kneippbyn kaupunki, joka tunnetaan muun muassa Peppi Pitkätossun alkuperäisestä Huvikummusta.

Matkusta näin: Matkusta laivalla Turusta Tukholmaan. Aja autolla tai matkusta julkisilla tunnin matka Nynäshamniin. Matkusta lautalla 3,5 tuntia Gotlantiin.

Pyörällä saaristoon

Aina ei tarvitse kurkottaa kauas kokeakseen jotakin kaunista. Turun saaristokohteiden karu luonto ja meren tyrskyt kutsuvat puoleensa aktiivilomailijoita. Mikset siis ottaisi pyörää allesi ja tutustuisi palaan kiehtovinta Suomea? Saaristosta löytyy monia eri mittaisia pyöräilyyn sopivia reittejä, joista voi valita omalle kunnolle sopivimman.

Matkusta näin: Kulje losseilla ja pyörällä valitsemasi reitti saaristossa.

AINEISTO D

Maaseudun Tulevaisuus 16.10.2019

Eija Mansikkamäki

Suomi on matkailumaana nyt huippusuosittu – yksi ryhmä on rynnistänyt alkuvuonna yli muiden

Yöpymisissä tulee taas uusi ennätysvuosi.

Autenttisuus on tarjonnassa hyvä asia, mutta alkeellisuus ei, muistuttaa matkailujohtaja.

Suomi on matkailumaana nyt huippusuosittu. Aika on otollinen, sillä meillä on sitä, mistä maailma puhuu: luonnon rauhaa, turvaa, ruuhkattomuutta, puhtautta ja aitoutta.

Matkailu kasvaakin nyt noin neljän prosentin vuosivauhtia. Tästä vuodesta on tulossa ennätysvuosi, ja lähivuosien näkymät ovat hyvät.

”Matkailu jatkaa kasvuaan globaalisti, ja Suomessa nähdään uusia ennätysvuosia”, johtaja Kristiina Hietasaari Suomea markkinoivasta Visit Finlandista ennakoi.

Edes puheet lentoverosta ja ilmastonmuutoksesta eivät hillitse vahvaa matkustusbuumia elävien aasialaisten reissuhaluja.

Ykköskohteita ulkomaisille matkailijoille ovat yhä Lappi ja Helsingin seutu, mutta myös Järvi-Suomea ja saaristoa yritetään nostaa ja Lappiin saada kävijöitä myös kesällä, Hietasaari kertoo. ”Mutta nämä ovat pitkiä projekteja, ja paljon on vielä tekemistä.”

Niin. Vaikka Suomi kiinnostaakin, tarjonta ontuu. Etenkin pienet majoittajat ja oheispalveluiden järjestäjät ovat vielä heikosti mukana Booking.comissa ja muissa kansainvälisissä varausjärjestelmissä. Ne myös tarjoavat niukasti englanninkielisiä hinta-, palvelu- ja sijaintitietoja verkkosivuillaan.

”Suomeen tulevat ihmiset ovat matkailleet paljon, ja kun emme ole erityisen edullisen maan maineessa, meiltä odotetaan laatua. Siinä missä suomalaiselle riittää kolme tähteä ja itsepalvelu, monille muille se ei riitä”, Hietasaari sanoo.

”Laatu näkyy esimerkiksi estetiikassa ja siinä, että vuoteet ovat hyvät, on tyynyvalikoimaa, aamiaisella paikallisia makuja ja että ruokaa voi tilata eri vuorokaudenaikoihin, eikä se maksa omaisuutta.”

Autenttisuus on hyvä asia mutta alkeellisuus ei, Hietasaari huomauttaa. Osa haluaa toki sähköttömään erämökkiin, mutta moni tahtoo tilata ruuan valmiina mökille.

Suomi-buumi näkyy majoitustilastoissa ennätyslukuina. Elokuussa majoituspaikoissa vietettiin 2,4 miljoonaa yötä eli 3,6 prosenttia enemmän kuin elokuussa 2018. Eniten vuolastui venäläisten virta. Maakunnista kovinta kasvua kokivat Keski-Pohjanmaa ja Etelä-Karjala. Yöpymiset vähenivät eniten Keski-Suomessa ja Etelä-Savossa.

Tilastoissa ovat mukana vähintään 20 vuode- tai matkailuvaunupaikan majoitusliikkeet.

Koko alkuvuonna yöpymiset lisääntyivät 3,4 prosenttia, reiluun 16 miljoonaan yöhön. Suurin nousijaryhmä olivat mannerkiinalaiset.

Suomea myydään muun muassa luonnon, muotoilun, ruuan ja revontulten voimin sekä sillä, että olemme maailman onnellisin kansa.

Suomi pyrkii myös kestäväen matkailun kärkimaaksi vuoteen 2025 mennessä. Siihen on tehty oma Sustainable Finland -merkki, valmennusyritykset valittiin keväällä ja ohjelma aukeaa muillekin loppuvuonna.

Maailmalla kovaa kasvaa myös hyvinvointimatkailu. Wellbeing Eden in Finland -kilpailuun valittiin juuri 17 verkostoa kahdeksasta eri maakunnasta.

”Suomella on erinomaiset mahdollisuudet tarjota puhtaaseen luontoon, aistielämyksiin sekä hiljaisuuteen pohjautuvia tuotteita ja palveluita”, vinkkaa kehitysasiantuntija Liisa Renfors Visit Finlandista.

Turismi rasittaa ympäristöä kahdeksan kertaa enemmän kuin on luultu, kertoo tutkimus

Tekniikan Maaailma 8.5.2018

Kukapa meistä ei olisi jatkuvasti loman tarpeessa? Niin mukavaa kuin lomamatkailu onkin, maanantaina julkaistun tutkimuksen mukaan turismin synnyttämä hiilijalanjälki on paljon luultua suurempi, kirjoittavat [New Scientist](#) ja [Science](#).

Aiemmissa tutkimuksissa matkailun ja turismin synnyttämistä hiilidioksidipäästöistä on yleensä arvioitu vain lentomatkailun synnyttämät päästöt. Mutta kun huomioidaan esimerkiksi hotellien ja lentokenttien ylläpidosta koostuvat päästöt sekä turistien tekemät ostokset, laskelma muuttuu dramaattisesti.

Nature Climate Change -lehdessä julkaistussa [tutkimuksessa](#) on arvioitu, että vuonna 2013 turismi synnytti peräti 4,5 miljardia tonnia hiilidioksidipäästöjä, mikä on 8 prosenttia globaaleista kasvihuonepäästöistä.

Lentomatkailun osuus turismin synnyttämistä päästöistä on vain 12 prosenttia eli noin kahdeksasosa. Toisin sanoen turismin synnyttämät kasvihuonepäästöt ovat kahdeksan kertaa suurempia kuin on luultu, jos on aiemmin on huomioitu vain lentomatkailun päästöt.

TUTKIMUKSESSA ON analysoitu 160 maassa kerättyjä tietoja. Jos turismin kasvu jatkuu, sen synnyttämä hiilijalanjälki kasvaa nykyisestä vielä 40 prosenttia vuoteen 2025 mennessä.

Tutkimuksen mukaan suurin turismipäästöjen lähde on Yhdysvallat, mikä johtuu siitä, että yhdysvaltalaiset matkustavat paljon ja siitä, että Yhdysvaltoihin matkustetaan paljon.

Myös Kiinan, Intian ja Brasilian painoarvo turismin päästöissä kasvaa.

YK on suositellut ihmisiä tekemään lomamatkoja lähemmäs kotimaataan, ja lisäksi hallitusten pitäisi tarjota turistipalveluiden tuottajille kannusteita energiatehokkuuden lisäämiseen. Kumpaakaan suositusta ei ole juuri noudatettu.

